

El Carnestoltes de la revolució coherent

La festa dels poca-soltes es reinterpreta a si mateixa de la mà de Miquel Crespi

Cugat Comas/Fotos: Cedida i Xènia Sola dijous, 11 febrer 2010 1 comentari

L'esquelet serà el de sempre, que aguanta el que li posin per davant. Els músculs s'han enfortit, però tampoc és que la massa corporal hagi augmentat gaire, d'actes nous n'hi ha però no sembla el més important. A aquest cos que és el Carnestoltes de Mataró el que aquest any té de nou és la sang que li corre per les venes i que vol oxigenar una festa massa capficada en si mateixa, que no s'obria prou. Era el moment per un canvi de rumb, per una empenta i un nom, el del membre històric de La Cubana Miquel Crespi s'ha posat al capdavant de l'escomesa. Que el desarticulat carnaval que hi ha a la capital del Maresme s'articuli sota la batuta d'un director artístic és novedós: a partir d'ahir però sobretot d'avui la festa passa la prova definitiva, la del carrer.

El Carnestoltes de l'any passat va ser com de transició. El primer co-signat entre l'Institut Municipal d'Acció Cultural i la nova Comissió de Carnestoltes. Sota aquest nom un intent de coordinar les diferents entitats i col·lectius del Carnestoltes que històricament han anat cadascuna una mica a la seva, sense massa coordinació. Aquesta pedra, juntament amb la de la poca col·laboració de l'ajuntament i l'"ajuda" de l'SGAE, van enfonsar el Comitè de Crisi de Carnestoltes fa dos anys. "Només començar a treballar vaig veure que el problema d'aquesta festa és que li faltava lligams comuns entre els seus elements, que són potents individualment però patien en conjunt", va diagnosticar Crespi. El problema era clar. I es va atacar. "La meva tasca de director va començar en base a unes reunions amb les diferents entitats i parts de la festa, volia saber què pensaven i què li passava a la festa", explica Crespi.

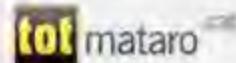
Enquesta

T'agrada disfressar-te?

- Sí, molt
- No, gens
- Ni fu, ni fa

Vota Resultats

Cerca notícies

cerca...

Cerca!

Acte seguit es va envoltar de mans i ments mataronines per intentar no donar la volta a cap mitjà ni maquillar res, sinó per fer una revolució per dotar de coherència la festa. Josep Maria De Ramon, home fort de la Confraria de l'Enterrament i un dels noms –entre molts d'altres Pere Vázquez, Jéssica Pérez, Oriol Miras, Carles Dangla– assegura que "teníem una festa on la mort d'en Pellofa amb el Dimecres de Cendra estava molt ben lligat però la vida no, no tenia consistència i es feien les coses una mica a la mínima". Per aquí va començar amb el bisturí Crespi, anant a parlar amb la massa crítica del Carnestoltes de Mataró.

Més Pellofa i diferent

La plasmació dels canvis que Crespi ha anat lligant en una preparació de mesos de la festa se singularitzaran en la figura d'en Pellofa. Agafant-se als seus orígens, el XXXIè Rei del

Carnestoltes de Mataró tornarà a emergir d'entre la palla. "Convoquem la gent el divendres a les nou a la Plaça de l'Ajuntament, que volem que sigui el centre neuràlgic de la festa i amb l'aparició es veuran els canvis que volem per a la figura", explica Crespi. El diagnòstic que ell va fer dels darrers pellofes era clar "no ens podem permetre un Pellofa grotesc i barroer ni massa localista", per això han modificat la figura.

A més d'emergir de la palla iniciàtica del personatge "en Pellofa serà molt més teatralitzat, amb un seguici molt potent i treballat, pur teatre de carrer". Per Crespi "és molt important que funcioni l'inici de la vida pròpia d'en Pellofa, que s'acostarà a la gent, l'abraçarà, farà petons i després del pregó convidarà a cremat i presidirà l'inici dels balls de Carnestoltes".

L'objectiu és que el rei de la festa recuperi pes i guanyi protagonisme sense trair els elements propis del personatge. "És clar que repartirà", respon ràpid Crespi quan se'l pregunta sobre la vessant crítica d'en Pellofa tot i que, acte seguit, avisa que "el seu marc referencial serà més general, de Mataró a Catalunya, Espanya i el món, en Pellofa no funciona concretant molt i parlant de realitats que queden lluny de la gent". I a més "en Pellofa ha d'agradar tant a l'àvia com a la nena petita, ha de provocar catarsi però aquesta ha de ser simpàtica, en Pellofa és important, ha d'unir", sentència.

Objectiu: participació

El Carnestoltes 2010 s'enfronta a una doble prova de foc. La primera és la involucració de la gent en la festa que s'articularà en base a una plantilla propera als 50 actors del seguici, des dels pregoners que surten el Dijous Llarder en l'altre gran novetat del programa als que acompanyaran la figura d'en Pellofa. "Necessitem gent disfressada i activa el divendres i el dissabte i això passa per la feina que hem fet amb aquests actors i actrius. Estem parlant de pur teatre de carrer i els tallers que hem fet han servit per treure idees, crear personatges i millorar encara més actuacions que fins ara ja funcionaven com les de la comitiva mortuòria del Dimecres de Cendra", explica Crespi.

Ahora, però, l'objectiu de la participació té un altre cavall de batalla més que important, la Rua. Una rua com a acte massiu de la festa que es reinventa a si mateixa en pro del gaudi, sobretot, dels que hi participen. "Jo sóc de Sitges on la rua dura quatre hores i no podia entendre com aquí es feia tan curta, sense temps per gaudir, amb massificació de gent i comparses que encara havien de sortir mentre altres ja esperaven a la Plaça de Santa Anna", explica el director de la festa.

Per això se n'ha canviat i allargat el recorregut, que unirà l'antic cinema lluro i el Parc Central fent Camí Ral, Santa Anna i la Riera en sentit ascendent. "Ara podran gaudir més les comparses, més i durant més estona", explica Crespi que hi torna recordant l'objectiu de la festa de "que sigui per a tots i tothom". També en aquest sentit es manté l'aposta pels espectacles infantils, dissabte tarda i diumenge al migdia a la Plaça de l'Ajuntament.

Pel que fa als voluntàriament "proscrits" Portafardells, Crespi és clar: "Són cosins germans de les pròpies entitats de dins la Comissió però ja està bé que hi hagi una quota independent en tota festa". Seguiran sense constar al programa.

Funcionarà?

L'aposta de Crespi ha cristal·litzat en un Carnestoltes de Mataró que aquest 2010, quan moltes coses minven, sembla que vol inflar el pit i tirar endavant. Saber si funcionarà s'haurà de valorar a posteriori però s'haurà de fer en base a diferents paràmetres com si funcionarà el nou Pellofa, si pujarà la participació a la festa, si milloraran dramàticament les escenes teatrals de la festa o si la vida d'en Pellofa té coherència, té unitat.

Més internament la Comissió de Carnestoltes serà el barem per saber si la cosa va bé o no va. "Hem d'acabar amb la dinàmica de dir que es fa el que es pot i amb Miquel Crespi el que fem és exportar el model de la confraria de l'Enterrament de coordinació entre IMAC i ciutadania i d'interpretació d'un paper en el marc d'una festa que va més enllà", explica Josep Maria De Ramon. Ell mateix cita una frase de Crespi en el transcurs d'una reunió dirigida a un col·lectiu poc inclinat a tornar a coordinar esforços i fer una festa coherent. Els va dir "tot segueix endavant i si algú es tira enrere passa com a la vida, s'acaba marginant ell mateix". El guant sembla que el recullen les entitats i ara jeu sobre la taula dels mataronins i les mataronines. Bàsicament el Carnestoltes funcionarà si la gent se'l torna a fer seu.

I mentrestant que tronin els Escura-cassoles, cremin els Botargues i la Momerota, es disfressi Mataró i surti de la palla que vulgui i com hagi de ser el Rei: Pellofa XXXII.

Un bodegò contemporani per cartell

La imatge del Carnestoltes 2010 s'avé amb la voluntat de Crespi, integradora i plural. És obra dels dissenyadors Raquel Quevedo i Marc Ligos i en ell s'hi volen representar "tots els elements del Carnestoltes, des de la mimosa que acompanya el dimecres de cendra a la Momerota, les truites o les carotes", en paraules de Ligos. La peculiaritat és que el programa i el cartell són el mateix element, un per cada banda, "volíem que la gent visqui amb el cartell, el faci servir, hi esmorzi el tingui per sobre la casa", descriu l'artista. Per Ligos els clics "representen la rua, amb tothom disfressat" i destaca el caràcter "simple" dels diferents elements.

“Mataró pot ser referent”

El director del Carnestoltes de Mataró té clar que "aquesta festa té tots els elements per acabar sumant una festa única, referent per a molts llocs de Catalunya". Per Crespi "si alguna cosa hi ha a Mataró és matèria primera per fabricar una gran festa carnavalesca" ja que explica que el que més l'ha sorprès des que treballa en la festa mataronina és "la gran quantitat d'actors i gent implicada". Crespi adverteix que Mataró "no és prou conscient" del potencial de la festa i "amb un actor a cada cantonada, amb la feina d'Aula o Sala Cabañes i desenes de persones mobilitzades es pot crear una massa que sustenti la festa".